177 31. des.

2. Upphæð stofnsjóðs ræktunarsambandsins eða ræktunarfélagsins, samkvæmt 18. gr. þessarar samþykktar.
3. Hvaða upphæð hverju hreppabúnaðarfélagi ber að leggja í stofnsjóðinn, sbr. 18. gr. þessarar samþykktar.
4. Tilhögun og stjórn jarðræktarframkvæmda á samþykktarsvæðinu, þannig að sem mest tillit sé tekið til staðhátta hvers svæðis.
5. Fyrningar og viðhaldsgjald véla og verkfæra, samkvæmt ákvæðum verkfæranefndar ríkisins, sbr. 10. gr. laga nr. 7 12. jan. 1945. Enn fremur annað það, er jarðræktarstarfsemi félagsins sérstaklega varðar og þörf telst að setja ákvæði um. Enda séu öll slík ákvæði í samræmi við nefnd lög, reglugerð og samþykkt þessa.

VII. KAFLI

Um breyting samþykkta og hvernig samþykkt verði úr gildi felld.

26. gr.

Tillögur, er fram kunna að koma til breytinga á samþykkt þessari, frá hreppabúnaðarfélögum eða framkvæmdastjórnum, skulu sendar stjórn búnaðarsambandsins, er sendir þær til allra aðila, er að samþykktinni standa, samkv. 1. gr., til umsagnar. Þær skulu síðan ásamt umsögnum búnaðarfélaganna lagðar fyrir aðalfund búnaðarsambandsins. Samþykki löglegur aðalfundur breytingarnar með minnst ⅗ atkvæðisbærra fundarmanna, skal stjórn sambandsins senda þær Búnaðarfélagi Íslands, er leitar staðfestingar landbúnaðarráðherra á þeim.

27. gr.

Samþykkt þessa má því aðeins nema úr gildi, að rökstutt álit meiri hluta samþykktaraðila liggi fyrir um, að tilgangi hennar verði ekki náð, og lögmætur aðalfundur búnaðarsambandsins samþykki það með minnst ⅗ hlutum atkvæðisbærra fundarmanna, enda komi samþykki landbúnaðarráðherra til.

28. gr.

Með brot á samþykkt þessari skal farið sem almenn lögreglumál.

29. gr.

Samþykkt þessi gengur í gildi er hún hefur verið staðfest af landbúnaðarráðherra.

Samþykkt þessi, sem er sett samkvæmt lögum nr. 7 12. janúar 1945, um jarðræktar- og húsagerðarsamþykktir í sveitum og reglugerð um jarðræktarsamþykktir frá 20. febrúar 1946, staðfestist hér með til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 31. desember 1946.

Pétur Magnússon.

Árni G. Eylands.

REGLUR

178
31. des.

um útbúnað skipa.

Samkvæmt lögum nr. 78 11. júní 1938, um eftirlit með skipum, eru hér með sett sérstök ákvæði um útbúnað skipa.

I. KAFLI

Farþega- og vöruflutningaskip og togarar.

1. gr.

Öll íslenzk skip, sem eru í förum milli landa, skulu fullnægja ákvæðum laga nr. 78 11. júní 1938, um eftirlit með skipum, og tilskipunum og reglugerðum, sem settar eru samkvæmt þeim, og enn fremur skulu farþegaskip fullnægja alþjóðarsamþykktinni frá 31. maí 1929.

Enn fremur skal skipið fullnægja eftirgreindum fyrirmælum:

1. Loftskeytastöð eða talstöð skal vera í skipinu. Loftskeytastöðinni skulu fylgja að minnsta kosti tveir góðir móttakarar, svo að samtímis sé hægt að hlusta á 600 og 182 metrum.
2. Skip, sem hafa loftskeytamann, skulu hafa morse-ljóstæki með speglum.
3. Engu má koma fyrir á bátaþilfari, er hindrað geti greiðan aðgang að bjargbátunum.
4. Á farþegaskipum skal koma fyrir neyðarlýsingu hjá bjargbátunum. Aflgjafa neyðarljósanna skal komið fyrir eins ofarlega og verða má í skipinu.
5. Farþegaskip skal hafa minnst 1 kaðalnet á hvorri hlið, 10 feta breitt, til þess að létta skipshöfn og farþegum að komast í bátana.
6. Öll skip, sem eru 300 rúmlestir eða stærri, skulu hafa línubyssu af viðurkenndri gerð. Sem stendur er „The Schermuly Pistol Rocket Apparatus" viðurkennt af skipaskoðuninni.

2. gr.

Fyrirskipaður búnaður bjargbáta.

Nægilega langar og gildar bátsfestar, árar í öll ræði og 3 varaárar, ræði fyrir hverja ár, sem róið er með, og 3 vararæði, stýri með stýrissveif eða taumum, 2 bátshakar, 2 neglur við hvert neglugat, austurtæki (austurtrog, skjóla eða dæla), 2 axir, ljósker fullt af ljósmeti og tiltækt, sigla með seglum og reiða (seðlin rauðbörkuð), áttaviti, bjargstrengur meðfram hliðum bátsins, rekakkeri með 30 faðma kaðli, bárufleygur með 4½ lítra af olíu eða lýsi, 1½ kg af brauði á mann og ½ kg niðursoðin mjólk eða 400 g mjólkurtöflur, 400 g súkkulaðitöflur og 400 g pemmican á mann, 1 dósahnífur, vatnskvartil með 1 lítra af vatni á mann og drykkjarílát, 12 sjálfvirk „rauðblys", 10 stokkar af stormeldspýtum, 6 flugeldar. Í stað flugeldanna má hafa byssu með 12 merkjaskotum eða 5 stykki af „The Schermuly Lifeboat Parachute Distress Signal", 3 olíufatnaðir og 3 ullarpeysur, 2 vasaljós, sáraumbúðir. Utan á botni bjargbátanna skulu vera handlistar. Á hverjum bjargbát skal vera útbúnaður til að þétta leka. Einn af bjargbátunum skal vera vélbátur og hafa eldsneyti til 24 klst. með fullum hraða. Fiskiskip eru undanþegin þessu ákvæði. Enginn vélbátur má vera minni en 3,5 m^3.

Í vélbátum skal vera hæfilega langur og gildur dráttarkaðall og festartæki í bátnum til að festa hann við.

Sé í vélbátnum benzínvél, skal henni fylgja varakveikja, geymd í vatnsheldu

178 íláti, eða svo um vélina búið, að sjór geti alls ekki að henni komizt, enda þótt sjór
31. des. komi í bátinn, svo að hálf fyllist.

Einn af bjargbátum skipsins skal vera með loftskeytatækjum, er dragi að minnsta kosti 100 sjómílur. Undanþegin þessu ákvæði eru skip, sem ekki hafa mann, sem kann að morsa.

Ef þess er kostur, skulu bátarnir búnir fallkrókum (Slipphager).

3. gr.

Bjargbátar með hleypisúð eða bjargflekar.

Auk bjargbáta þeirra, sem farþegaskip á alþjóða siglingaleiðum á að hafa samkvæmt alþjóðalögum, skal það einnig hafa bjargbáta með hleypisúð eða bjargfleka.

Vöruflutningaskip og togarar, stærri en 200 rúml., skulu einnig hafa bjargfleka auk bjargbáta þeirra, sem skipið á að hafa.

Skipaskoðunarstjóri getur ákveðið, að í stað bjargfleka með fullum útbúnaði, komi kork- eða málmfleki.

Útbúnaður bjargfleka skal vera þessi:

a. Vatnskvartil fullt af góðu drykkjarvatni, 1 lítri á mann, og vatnsmál. Brauðkassi með hörðu brauði, 1 kg á mann. Meðöl og sárabindi í vatnsheldum umbúðum, tvö vasaljós, 6 flugeldar eða byssa með 12 merkjaskotum, 6 stokkar af stormeldspýtum, 2 árar og 2 ræði, bátshaki, öxi og festi. Við bjargflekann skal festa sjálfkveikjandi blys, er kvikni á þegar í sjó kemur. Kössunum og birgðunum skal svo komið fyrir, að einu gildi hvor hlið flekans snýr upp.

b. Útbúnaður kork- eða málmfleka skal vera:

Tvær árar og tvö ræði, vatnskvartil af hæfilegri stærð eftir stærð flekans, festi og tvö vasaljós í góðum umbúðum.

Skipaskoðunarstjóri ákveður, í samráði við skipstjóra, stað fyrir bjargfleka á skipum og hvernig flekum skuli komið fyrir þar.

Flekarnir skulu vera á rennibraut, þar sem því verður við komið.

4. gr.

Bjargtækjum þeim, sem nefnd eru í 3. gr. og ekki eru á rennibraut, þarf ekki að koma fyrir undir bátsuglum, en þá skulu þau höfð á þeim stað á skipinu og þannig komið fyrir, að þau fljóti upp, ef skipið sekkur.

II. KAFLI

Fiskiskip, önnur en togarar.

5. gr.

Útbúnaður fiskiskipa, annarra en togara, skal vera sá, er greinir í þessum kafla.

Sérhvert slíkt fiskiskip, sem er í förum milli landa, skal fullnægja ákvæðum laga nr. 78 11. júní 1938, um eftirlit með skipum, og tilskipunum og reglugerðum sem settar eru samkvæmt þeim, en auk þess skal skipið fullnægja fyrirmælum þeim, er hér greinir:

1. Í skipinu skal vera góð talstöð, og skal hún reynd í hvert sinn, áður en skipið fer í utanlandsferð, af umboðsmanni landssímans.
2. Skip, sem hafa loftskeytamann, skulu hafa morse-ljóstæki með speglum.
3. Skipið skal hafa bjargbát eða bjargbáta samkvæmt tilskipun nr. 43 20. nóv. 1922 og auk þess fullnægja ákvæðum 2. gr. hér að framan, eftir því sem við á.

III. KAFLI
Strandferðaskip og varðskip.

6. gr.

Farþegaskip og vöruflutningaskip í strandferðum og varðskip ríkisins skulu fullnægja ákvæðum laga nr. 78 11. júní 1938, um eftirlit með skipum, og tilskipunum og reglugerðum, sem settar eru samkvæmt þeim, og auk þess fullnægja eftirgreindum fyrirmælum:

1. Öll farþega- og vöruflutningaskip í strandferðum og varðskip ríkisins, sem eru 400 rúmlestir eða stærri, skulu fullnægja 1., 2. og 3. gr. hér að framan, en með þessum undantekningum:
   a. Vistir í bjargbátum og bjargflekum skulu vera samkvæmt tilskipun nr. 43 20. nóvember 1922.
   b. Eldsneytisforði vélbátsins skal vera í 24 klst. með fullhraða.
   c. Bjargfleka samkv. 3. gr. er krafizt, að svo miklu leyti, sem það vegna framkominna upplýsinga virðist rétt og sanngjarnt, með tilliti til stærðar skipsins og farþegatölu þeirrar, sem skipið má alls flytja. Skipaskoðunarstjóri ákveður tölu bjargfleka og mannfjölda þann, sem þeim er ætlað að bera.

7. gr.

Farþega- og vöruflutningaskip í strandferðum og varðskip ríkisins, minni en 400 rúmlestir, skulu fullnægja ákvæðum áðurgreindra laga, tilskipana og reglugerða og auk þess eftirgreindum fyrirmælum:

1. Skip, sem hafa loftskeytamann, skulu hafa morse-ljóstæki með speglum.
2. Á botni bjargbátanna og annarra báta í skipum yfir 100 rúmlestir skulu vera handlistar.
3. Í öllum bátum sé útbúnaður til að þétta leka.
4. Skipið skal hafa bjargfleka með öllum útbúnaði, eins og tekið er fram í c-lið 6. gr.
5. Skipum, sem vegna smæðar sinnar geta ekki að áliti skipaskoðunarmanns haft bjargfleka samkvæmt 3. gr., er í stað hans heimilt að hafa kork- eða málmfleka, enda sé áður fengið samþykki skipaskoðunarstjóra til þess. Útbúnaður þessara fleka skal á þessum skipum vera sem hér segir: Tvær litlar árar, lítið vatnskvartil, bátsfesti og tvö góð vasaljós í vatnsheldum umbúðum.
6. Skipum, sem eru í innanfjarðarsiglingum eða förum milli hafna innan landhelgi, getur skipaskoðunarstjóri, þegar ástæða þykir til og það vegna framkominna upplýsinga virðist rétt og sanngjarnt að gera vægari kröfur en gerðar eru í þessari grein, að einu eða öllu leyti, veitt tilslakanir frá þeim.

IV. KAFLI
Almenn ákvæði um skip þau, sem um ræðir í I., II. og III. kafla.

8. gr.

Hægt skal vera að stöðva aðalvélina, bæði frá vélarrúmi og efsta þilfari, með því að loka fyrir gufuna eða eldsneytið til mótorsins.

9. gr.

Auk hins venjulega eftirlits, sem skipstjóra er skylt að hafa með bjargtækjum skipsins, skal hann, áður en hann fer úr höfn, láta eftirlíta öll bjargtæki skipsins, vatnsheldar hurðir og hlera, spjaldloka o. fl., og sjá um, að allt sé í lagi. Skipaeftirlit ríkisins skal hafa stöðugt eftirlit með því, að fyrirmælum þessara reglna sé fram

178 fylgt til hins ýtrasta, og má ekkert skip láta úr höfn til útlanda, nema vottorð
31. des. skipaskoðunar ríkisins sé fyrir hendi um, að öll bjargtæki séu í lagi.

Skipstjóra ber, eftir því sem frekast verður við komið, að æfa skipshöfnina í að nota bátana og bjargtækin. Allir gallar, sem koma í ljós við æfingar, skulu lagfærðir og árangurinn skráður í eftirlitsbókina.

10. gr.

Þegar venjuleg skoðun á skipi fer fram, hvort heldur er aðal- eða aukaskoðun, skulu skoðunarmenn gæta þess, að ákvæðum þessara reglna sé fullnægt.

11. gr.

Atvinnumálaráðuneytið getur veitt tilslakanir frá ákvæðum þessara reglna, þegar ástæða þykir til og það vegna framkominna upplýsinga virðist rétt og sanngjarnt.

Skipaskoðunarstjóra er heimilt að veita frest til fullnægingar á ákvæðum þessara reglna, þegar hann telur gildar ástæður fyrir hendi.

V. KAFLI

Um hleðslumerki.

12. gr.

Öll farþega- og vöruflutningaskip, sem ekki eru skyld til að hafa hleðslumerkjaskírteini samkvæmt alþjóðalögum, svo og fiskiskip, er sigla milli landa, skulu hafa hleðslumerki og hleðslumerkjaskírteini samkvæmt hleðslumerkjareglugerð 12. marz 1943.

VI. KAFLI

Um flutning á benzíni og öðrum eldfimum efnum.

13. gr.

1. Farþegaskipum í utan- og innanlandssiglingum skal óheimilt að flytja benzín eða önnur eldfim efni, sem geta valdið sprengingu.
2. Öðrum skipum skal leyft að flytja benzín eða önnur eldfim efni á þilfari, enda sé svo um farminn búið, að sem minnst hætta stafi af.

   Þegar sérstaklega stendur á, er þessum skipum leyft að flytja allt að 10 farþegum jafnframt benzínflutningnum, enda fullnægi skipið öllum öðrum ákvæðum um flutning á farþegum með skipum, sem ekki eru farþegaskip.
3. Undir þilfari má ekki flytja benzín eða efni, sem eldfimar lofttegundir geta myndazt af og geta valdið sprengingu, nema í sérstökum þar til gerðum rúmum eða geymum.

   Skipaskoðunarstjóri setur ákvæði um það, hvernig þessi sérstöku rúm skulu gerð og loftræst í öðrum skipum en þeim, sem beinlínis eru smíðuð í þeim tilgangi að flytja eldfim efni og hlotið hafa viðurkenningu skipaflokkunarfélaga eða stjórnarvalda til þess.
4. Reykingar og umferð með ljós, sem íkveikjuhætta getur stafað af, er algerlega bönnuð á þilfari eða þeim stöðum, sem benzín eða eldfim efni eru á.
5. Skip, sem samkvæmt 2. lið þessa kafla er leyft að flytja nokkra farþega, skulu fullnægja þessum ákvæðum:
   a. Greinileg auglýsing um eldhættu skal fest upp á þeim stað eða stöðum, þar sem eldfim efni eru geymd.
   b. Eldfim efni, sem flutt eru á þilfari, skulu varin með segldúk, sem í er borinn óeldfimur áburður.

c. Þar, sem eldfim efni eru geymd, skulu ávallt vera tiltæk tæki til að slökkva með eld. 178 31. des.

d. Greiður aðgangur skal vera um þilfar, þar sem eldfim efni eru geymd, að íbúðum skipverja.

VII. KAFLI
Um útbúnað á síldveiðiskipum.

14. gr.

Skip, sem stunda síldveiðar með herpinót, skulu hafa eftirgreindan útbúnað:

Farmrúmið skal hólfað með skiljum milli traustra stoða, vel festum ofan og neðan. Á milli stoðanna skal vera sem næst einn metri á lengdina og ekki yfir 2 m á breiddina. Skiljuborð skulu vera úr 3—5 cm þykkum borðum, eftir stærð skipsins og bilsins milli stoðanna, borðin skulu falla vel í djúpar raufir í stoðunum. Skiljur farmrúmsins framan og aftan skulu vera fulltraustar.

Lestarop. Á öllum nýjum skipum skulu lestarkarmar smíðaðir samkvæmt 32. gr. reglugerðar um smíði tréskipa. Sé lestarkörmum á öðrum skipum breytt, skal það gert samkvæmt ákvæðum áðurnefndrar greinar.

Gæta skal þess, að lestarhlerar séu hæfilega þykkir (sem næst þilfarsþykktinni) og falli vel, og ávallt skal rígbyrgja lestarop, áður en farmur er látinn á þilfarið.

Ruðningsop. Op, með hlerum fyrir á hjörum, skulu vera tvö á hvorri hlið og þannig frá þeim gengið, að fljótlega verði hægt að opna þau, svo að farmur á þilfari geti runnið út. Opin skulu vera á þeim stöðum, að sem fljótast sé að létta skipið. Enn fremur skulu vera venjuleg austurop framan við fremstu og aftan við öftustu síldarstíu. Loks skal vera frárás frá þeim rúmum á þilfari, sem síld er látin í.

Bjarglínur og handrið. Á öllum skipum, sem eru með farm á þilfari, sem aftrar greiðri umferð um skipið, svo og á öllum mótorbátum, þegar þeir eru á ferð, hvort heldur þeir hafa farm á þilfari eða ekki, skulu vera bjarglínur, strengdar meðfram hliðum skipsins fyrir ofan öldustokk. Bjarglínur þessar skulu ná frá reiða á framsiglu og eins langt aftur og þilfarsfarmurinn er, en á mótorbátum hæfilega langt aftur fyrir reiða á aftursiglu, þar sem siglur eru tvær, ella aftur að skúta.

Handrið skulu vera á stýrishúsi og vélarrúmi, þar sem því verður við komið.

Tveir bátar eða fleiri um nót. Þar, sem fleiri bátar en einn eru saman um nót, skulu þeir hver um sig hafa með sér bát, þegar þeir fara til lands með afla.

VIII. KAFLI
Um fólksflutninga á skipum, sem ekki eru farþegaskip.

15. gr.

Opnum bátum er óheimilt að flytja fleiri en 3 farþega auk formanns og vélamanns, nema hafi áður fengið leyfi til þess hjá skipaskoðunarmanni, sýslumanni eða hreppstjóra, enda fullnægi þá báturinn ákvæðum reglugerðar frá 17. september 1937, um skoðun á opnum bátum, enda þótt hann sé styttri en 6 metrar á lengd.

Sé slíkt leyfi veitt, skal liggja fyrir vottorð um skoðun á bátnum, og tekið skal tillit til stærðar hans, styrkleika og annarra atriða, er máli skipta. Leyfið skal aðeins gilda í eitt ár.

16. gr.

Þilfarsskipum í innanfjarðarsiglingum er leyft að flytja nokkra farþega, en til þess skal fengið leyfi skipaskoðunarmanns, sem ákveður farþegatöluna, sem miðuð skal við stærð skipsins, útbúnað og farsvið.